ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci **žalobce: Ing. M. M.**, zast. JUDr. Petrem Nuckollsem, advokátem se sídlem Barcalova 2, Ústí nad Orlicí, proti **žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích,** se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2010, sp. zn. ZKI PU-O-72/256/2010/3, ve věci opravy chyby v katastrálním operátu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 16. 6. 2011, č. j. 52 A 1/2011 - 30,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2010, č. j. ZKI PU-O-72/256/2010/3. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště Ústí nad Orlicí (dále též „katastrální úřad“),

ze dne 22. 7. 2010, č. j. OR-262/2009-611-27, vydaného v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu podle ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., zákon o katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), a toto rozhodnutí potvrdil.

Předmětem řízení je oprava chyby v katastrálním operátu týkající se chybně vedené výměry pozemku p. č. 573/1 vedeného ve zjednodušené evidenci – původ parcely Pozemkový katastr, nyní označeného jako pozemek p. č. 550/3 v k. ú. Velká Skrovnice.

Krajský soud v návaznosti na uplatněné žalobní body v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně rozebral platnou právní úpravu dopadající na projednávanou věc a shledal, že s ohledem na smysl a účel řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemohlo být opravou chyby v katastrálním operátu zasaženo do vlastnického práva stěžovatele. K otázce zjištění a posouzení samotné existence chyby v katastrálním operátu krajský soud shrnul zjištěný skutkový stav a objasnil tak příčinu vzniku chyby v katastrálním operátu - neodečtení při změně hranic katastrálních území oddělených 3500 m^2 od výměry pozemku č. 573/1 vedeného v zjednodušené evidenci v k. ú. Velká Skrovnice. V době převodu vlastnického práva na stěžovatele na základě kupní smlouvy ze dne 22. 12. 2000 byla výměra převáděného pozemku vedena v souboru popisných informací v rozsahu 11 969 m^2, avšak ve skutečnosti byla část pozemku o výměře 3500 m^2 již dříve sloučena do pozemku p. č. 1039 v k. ú. Rviště a k předmětnému pozemku od roku 1972 nenáležela. V řízení o opravě chyby proto vyhotovil katastrální úřad neměřičský záznam č. 181, na základě kterého byl pozemek p. č. 573/1 vedený ve zjednodušené evidenci parcel – původ parcely pozemkový katastr, označen novým parcelním číslem 550/3, přičemž v souladu se skutečností byla zapsána výměra této parcely ve vlastnictví stěžovatele na opravených 8469 m^2.

Proti provedenému určení chyby v katastrálním operátu neuplatnil stěžovatel žádnou žalobní námitku, nezpochybnil tak popis její příčiny a způsob nápravy. Namítal pouze nedoložení právní listiny pro provedení změny a dobrou víru při uzavírání kupní smlouvy na předmětný pozemek. Krajský soud k těmto námitkám stěžovatele zdůraznil, že chyba v katastrálním operátu vznikla ještě před tím (r. 1972), než se stal pozemek předmětem převodu vlastnického práva na původního vlastníka, paní L. J., která pozemek nabyla v roce 1990. Představa stěžovatele, že na základě namítané kupní smlouvy nabyl pozemek o výměře 11 969 m^2, je tak mylná, neboť ani původní vlastník nemohl pozemek v této výměře ve skutečnosti nabýt. Chyba existovala i v okamžiku převodu vlastnického práva k tomuto pozemku na stěžovatele. Oba jmenovaní vlastníci nabyli pozemek o výměře 8469 m^2, tedy právě o 3500 m^2 menší, než bylo chybně evidováno v katastru nemovitostí. Proto je požadavek stěžovatele na doložení „příslušné listiny“, prokazující opravenou skutečnost, lichý. Po právu by takový požadavek byl jen za situace, kdy by měl být měněn údaj týkající se výměry pozemku v katastru nemovitostí, který by byl

zapsán na základě listiny, ve které by tento údaj odpovídal údajům dosud zapsaným v katastru nemovitostí před provedením změny zápisu. Ani jedna ze smluv však takový údaj neobsahovala.

Námitka ochrany práv nabytých v dobré víře rovněž nemůže být důvodná. Stěžovatel totiž nenabyl vlastnické právo k předmětnému pozemku ve výměře 11 969 m^2, ale pouze ve výměře 8469 m^2, tedy ve výměře, kterou pozemek měl v okamžiku převodu vlastnického práva na stěžovatele. Skutečný stav nemovitosti má převahu nad údaji evidovanými v katastru nemovitostí, k tomu krajský soud odkázal i na judikaturu Ústavního soudu. Otázku dobré víry, která je spojena s otázkou vlastnického práva k pozemku, nelze řešit v rámci řízení o odstranění chyb v katastrálním operátu, ale případně v řízení podle § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. Katastrálnímu úřadu nepřísluší rozhodovat o vlastnickém právu k nemovitostem, v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu je řešena pouze evidenční stránka věci a není jím zasahováno do vlastnických práv k nemovitostem. Stěžovatel tak nemohl být zkrácen na vlastnickém právu, neboť oprava chyby v katastrálním operátu nemůže do vlastnického práva zasáhnout a v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu se otázkou vlastnického práva zabývat nelze.

Námitku stěžovatele, že katastrální úřad měl namísto opravy chyby využít institutu duplicitního zápisu, neshledal krajský soud rovněž důvodnou. Stěžovatel neuvedl, jakého jiného vlastníka měl katastrální úřad duplicitně zapsat, ani neuvedl konkrétní námitky proti důvodům vzniku chyby a provedení její opravy. S ohledem na zjištěnou chybu v evidenci, jejíž důvod stěžovatel nijak nezpochybnil, mohl katastrální úřad provést opravu pouze v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, což učinil. Žalobu proto shledal krajský soud nedůvodnou a zamítl ji.

Proti rozhodnutí krajského soudu brojí stěžovatel kasační stížností, namítá nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky před krajským soudem, tedy kasační důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Uvádí, že předmětem převodu vlastnického práva na stěžovatele i předchozí majitelku byl pozemek tak, jak byl vedený v katastru nemovitostí, tedy o výměře 11 969 m^2. Změna výměry by mohla být dle stěžovatele zapsána pouze na základě příslušné listiny, vlastnické právo na stěžovatele bylo totiž do katastru nemovitostí zapsáno na základě kupní smlouvy. Dodatečným odnětím části pozemku by tak došlo ke zkrácení stěžovatele na jeho vlastnickém právu. Podle ustanovení § 5 odst. 7 katastrálního zákona nemohou být právní vztahy dotčeny opravou chyby v katastrálním operátu, není-li oprava chyby podložena listinou. V daném případě tak bylo zasaženo do stěžovatelova vlastnického práva, neboť mu bylo znemožněno nakládat s částí pozemku o výměře 3500 m^2. Mění-li katastrální úřad údaje evidované v katastru nemovitostí bez toho, aby byla změna doložena příslušnou listinou, rozhoduje fakticky o vlastnickém právu k nemovitosti, což mu nepřísluší,

je to rovněž v rozporu s principy právní jistoty a ochrany nabytých práv. Zápis vlastnického práva nevznikl zřejmým omylem ani jinou nepřesností, která by opravňovala jej opravit podle § 8 katastrálního zákona. Pokud je jako vlastník předmětné části pozemku zapsán též vlastník pozemku p. č. 1039 v k. ú. Rviště z důvodu, že předmětná část pozemku byla vedena zároveň jako část dalšího pozemku, dává zákon katastrálnímu úřadu institut duplicitního zápisu vlastnictví, aniž by mu umožňoval v takovém případě formou „opravy“ rozhodovat o tom, kdo z vlastníků má být k předmětné části pozemku zapsán.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný využil svého práva vyjádřit se k podané kasační stížnosti, kdy však pouze uvedl, že se ztotožňuje s napadeným rozsudkem i jeho důvody a navrhuje kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné a stěžovatel je ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. řádně zastoupen. Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), ověřil přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

K vlastnímu vzniku chyby ve výměře předmětného pozemku a postupu katastrálního úřadu lze z předloženého spisového materiálu zjistit následující. Katastrálnímu úřadu byl dne 15. 6. 2009 podán stěžovatelem podnět k prověření hranice pozemku p. č. 573/1 Pozemkového katastru (dále též „PK“) v k. ú. Velká Skrovnice. Prověřením zápisů v pozemkové knize, operátu bývalého pozemkového katastru a operátu katastru nemovitostí bylo zjištěno, že v souboru popisných informací je předmětný pozemek veden ve zjednodušené evidenci - parcela původ Pozemkový katastr č. 573/1 o výměře 11 969 m^2. Dále bylo katastrálním úřadem zjištěno, že předmětná parcela měla původně výměru 12 569 m^2. V roce 1972 byla od výměry této parcely odečtena výměra nové pozemkové parcely, která vznikla při změně obecní hranice Velká Skrovnice. Současně byla při změně obecní hranice vytvořena i parcela č. 1039 v k. ú. Rviště, která byla utvořena mimo jiné i z části pozemku p. č. 573/1 PK v k. ú. Velká Skrovnice o výměře 3500 m^2. Tato výměra však nebyla v souboru popisných informací od pozemku p. č. 573/1 PK odečtena. V souboru popisných informací tak byl chybně od roku 1972 veden pozemek ve zjednodušené evidenci – parcela původ Pozemkový katastr č. 573/1 o výměře 11 969 m^2, tedy bez odečtení dílu o výměře 3500 m^2 sloučeného do pozemkové parcely č. 1039 v k. ú. Rviště. Katastrální úřad po ověření této chyby v údajích katastru nemovitostí dne 9. 7. 2009 oznámil stěžovateli, že v souboru popisných

informací byla opravena výměra pozemku ve zjednodušené evidenci – parcely původ pozemkový katastr č. 573/1, původní údaj 11 969 m^2, nový údaj 8469 m^2; soubor geodetických informací měněn nebyl.

V souladu s ustanovením § 8 odst. 5 katastrálního zákona stěžovatel katastrálnímu úřadu sdělil, že nesouhlasí s provedenou opravou chyby v katastru nemovitostí a žádá o zahájení správního řízení a vydání rozhodnutí v této věci, katastrální úřad proto dne 2. 9. 2009 řízení o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona zahájil. Následně byl v řízení vyhotoven neměřičský záznam – doplnění souboru geodetických informací o pozemek dosud evidovaný zjednodušeným způsobem a na základě této listiny bylo vydáno rozhodnutí, podle kterého byl v souboru popisných informací pro katastrální území Velká Skrovnice zaveden pozemek p. č. 550/3 o výměře 8469 m^2, který byl rovněž nově vyznačen v souboru geodetických informací (katastrální mapě) a jehož vlastníkem je stěžovatel. Předmětem nyní projednávané věci je právě přezkum tohoto rozhodnutí.

Smyslem vedení katastru nemovitostí je, aby bez dalšího poskytoval veřejnosti informaci o vlastnických a dalších právech k jednotlivým nemovitostem. Institut opravy chyby v katastrálním operátu, jenž tvoří soubor geodetických informací, soubor popisných informací, souhrnné přehledy o půdním fondu, dokumentace výsledků šetření a měření a sbírka listin, umožňuje opravu chybného údaje v katastru nemovitostí při splnění podmínek pro opravu chyby podle § 8 katastrálního zákona.

Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Podle odst. 2 téhož ustanovení katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil, nebo, kdo je oprávněn opravu listiny provést. Podrobnější podmínky a postup pak upravuje prováděcí vyhláška ve svém šestém oddílu nazvaném činnosti při vedení katastru, který vedle problematiky zápisu jiných údajů katastru (§ 41), revize katastru (§ 42) a vyznačování změn údajů katastru v katastrálním operátu (§ 43, § 44 a § 45) postihuje rovněž problematiku opravy chyb v katastrálním operátu (§ 46 a § 47).

Pro jistou přehlednost lze s ohledem na shora uvedenou pozitivní právní úpravu rozdělit chyby v katastrálním operátu dle způsobu jejich vzniku na:

- chyby vzniklé zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
- chyby vzniklé na základě nesprávnosti v listině, podle které byl chybný údaj zapsán do katastru, a

- chyby vzniklé nesprávným geometrickým a polohovým určením – nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud došlo k překročení mezních odchylek stanovených prováděcí vyhláškou.

Jiné nesprávnosti obsažené v údajích katastru nemovitostí, na které nelze vztáhnout výše uvedené, nelze považovat za chyby podle katastrálního zákona.

Účelem opravy chyby v katastrálním operátu je uvedení údajů vedených v katastru nemovitostí do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Nejde tak o rozhodování o správnosti zapsání věcného práva k nemovitosti, opravou chyby v katastrálním operátu se nijak nemění právní vztahy k dané nemovitosti (blíže srov. z konstantní judikatury k této otázce např. rozhodnutí zvláštního senátu zřízeného zákonem č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 2. 9. 2004, č. j. Konf 62/2003 - 15, publikované pod č. 403/2004 Sb. NSS, či rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005 - 125, publikované pod č. 986/2006 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou rovněž dostupná na www.nssoud.cz).

Opravou chyby v katastrálním operátu dojde pouze k (dodatečnému) nahrazení chybného údaje (neodpovídajícího skutečnému stavu) v katastrálním operátu údajem správným, který je v souladu se skutečností. Opravou chyby v katastrálním operátu má být dosaženo pouze souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Mění se tedy údaje evidované v katastru, aniž by se tak však mohlo založit či pozbýt vlastnické či jiné právo k nemovitosti (§ 5 odst. 7 katastrálního zákona). Řízením o opravě chyby proto zásadně nelze řešit spory o existenci a obsah vlastnického práva či jiného věcného práva k nemovitosti.

Stěžovatel v průběhu řízení nijak nezpochybnil, že v roce 1972 došlo při změně obecní hranice Velká Skrovnice k chybnému výpočtu výměry parcely č. 573/1 PK v k. ú. Velká Skrovnice. Lze proto konstatovat, že existence chyby při výpočtu výměry této parcely od roku 1972 není mezi účastníky řízení sporná.

Jak plyne ze shora uvedeného, je-li v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu měněna výměra pozemku z důvodu dřívější chyby v evidenci, neznamená to, že by vlastníku pozemku byla část pozemku odebírána či přidělována. Pozemek, který vlastní, je stále týž a k žádnému zásahu do jeho vlastnického práva nedochází, stejně jako nedochází ke změnám hranice daného pozemku v terénu. Ve vztahu k právě posuzované věci to znamená, že pozemek č. 573/1 PK v k. ú. Velká Skrovnice měl od roku 1972, kdy při změně obecních hranic byla jeho část převedena do k. ú. Rviště, ve skutečnosti vždy výměru 8469 m^2, a to i přesto, že v souboru popisných informací nebyla administrativní chybou odečtena oddělená výměra, a proto byl evidován jako pozemek o větší výměře v rozporu se skutečným stavem. Námitka stěžovatele, že je mu opravou chyby v katastrálním operátu odnímána část pozemku

a je mu znemožněno nakládání s částí pozemku o výměře 3500 m^2 tak nemůže být důvodná, neboť namítaných 3500 m^2 náležejících od roku 1972 k pozemku č. 1039 v k. ú. Rviště stěžovatel nikdy nevlastnil.

Ohledně opakovaně tvrzeného zásahu do vlastnického práva stěžovatele lze mimo shora uvedené poukázat i na skutečnost, že předmětem vlastnického práva je pozemek jako část zemského povrchu a nikoliv parcela. Ta je pouze zobrazením pozemku v katastrální mapě a velikost její výměry představuje údaj odvozený od obrazu pozemku v katastrální mapě. Výměra parcely rovněž není závazným údajem pro právní vztahy týkající se nemovitostí vedených v katastru. Podle ustanovení § 20 katastrálního zákona jsou totiž závaznými údaji pouze parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území. K žádnému dotčení vlastnického práva stěžovatele změnou výměry nedošlo a ani dojít nemohlo, zvláště za situace, kdy se jednalo o nápravu administrativní chyby evidentně vzniklou tak, jak je shora popsáno. K této otázce odkazuje kasační soud dále na bohatou judikaturu správních soudů, konkrétně lze odkázat např. na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 1997, č. j. 22 Ca 80/97 - 16, anebo rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2006, č. j. 5 Ca 215/2005 - 113.

Stěžovatel nabyl vlastnické právo k pozemku č. 573/1 PK v k. ú. Velká Skrovnice na základě kupní smlouvy ze dne 22. 12. 2000 uzavřené mezi ním a paní L. J., přičemž předmětný pozemek měl v době prodeje v katastru nemovitostí evidovanou výměru 11 969 m^2; stěžovatel považuje tuto smlouvu za nabývací titul k předmětnému pozemku o právě uvedené, dříve evidované výměře. V souzené věci není sporu o tom, že stěžovatel je vlastníkem předmětného pozemku právě na základě této kupní smlouvy. S ohledem na skutečnost, že výměra parcely není údajem, o kterém by katastrální úřad rozhodoval, nýbrž je pouze údajem, který eviduje, není pro převod vlastnického práva rozhodné, zda vůbec či jaká výměra je uvedena v kupní smlouvě, anebo jaká výměra je v okamžiku prodeje uvedena v katastru nemovitostí. Rozhodujícím pro účinný převod vlastnického práva jsou údaje dle ustanovení § 20 katastrálního zákona, mezi něž není údaj o výměře pozemku řazen. Stěžovatel tak předmětnou smlouvou mohl nabýt pozemek č. 573/1 PK v k. ú. Velká Skrovnice pouze o výměře, kterou v okamžiku uzavření kupní smlouvy vlastnila prodávající, a která byla závazně dána geometrickým určením nemovitosti a nikoliv (chybně) evidovanou výměrou. K řešení případných souvisejících otázek týkajících se určení vlastnického práva k pozemku a případně i platnosti kupní smlouvy uzavírané v dobré víře nejsou příslušné soudy ve správním soudnictví. Stěžovatele je proto nutno odkázat na uplatnění práva v občanskoprávním soudním řízení, jak ostatně již učinil krajský soud v napadeném rozhodnutí.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá absenci listiny, podle které měla oprava v katastrálním operátu proběhnout. Dle Nejvyššího správního soudu není ani tato

námitka důvodná. Stěžovatel se dovolává ustanovení § 5 odst. 7 katastrálního zákona, podle kterého nemohou být právní vztahy opravou chyby v katastrálním operátu dotčeny, pokud jejich změna není doložena listinou. Katastrální zákon má však v citovaném ustanovení na mysli listinu, ze které se podává existence právních skutečností, které mají za následek vznik, změnu nebo zánik právních vztahů (blíže viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 As 90/2006 - 128). V projednávané věci právní vztahy, jak je osvětleno shora, opravou chyby dotčeny nebyly, rozhodnutí má pouze evidenční a nikoliv hmotněprávní účinky. Podle platné právní úpravy proto nebylo nutné k opravě projednávané chyby v katastrálním operátu dokládat příslušnou listinu ve smyslu ustanovení § 5 odst. 7 katastrálního zákona.

Zápis vlastnického práva stěžovatele k předmětnému pozemku skutečně nevznikl zřejmým omylem ani nepřesností, která by umožňovala postup podle § 8 katastrálního zákona, jak uvádí stěžovatel v kasační stížnosti. Vlastnické právo stěžovatele k předmětnému pozemku však není sporné. Zřejmým omylem při vedení katastru ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona však nedošlo v roce 1972 k odečtení výměry 3500 m^2 od pozemku č. 573/1 PK v k. ú. Velká Skrovnice. K výkladu pojmu „zřejmý omyl“ lze přitom odkázat na konstantní judikaturu zdejšího soudu, zejména rozsudek ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 - 103, publikovaný pod č. 2098/2010 Sb. NSS, v němž první senát vyslovil, že „*obecně lze pod tento pojem zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu)*“. Zřejmým omylem v dané věci tak není zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí ve prospěch stěžovatele, ale chyba vzniklá administrativním pochybením při dělení pozemků a určování nových obecních hranic v roce 1972.

Namítaný duplicitní zápis vlastnického práva by připadal v úvahu pouze za situace, kdy příslušnému katastrálnímu úřadu bylo postupně doručeno více listin, z nichž by každá prokazovala vlastnictví jiné osoby k téže nemovitosti, byly by tedy vícekrát splněny zákonné podmínky pro zápis práva do katastru nemovitostí. Vzhledem k tomu, že katastrální úřad není orgánem oprávněným posoudit, která z listin tomuto úřadu předložených odpovídá právnímu stavu a rozhodovat tak o vlastnictví nemovitosti, zapíše na místo jednoho vlastníka k nemovitosti vlastníků více, tedy všechny osoby, kterým dle předložených listin svědčí vlastnické právo k

téže nemovitosti. V souzené věci však taková situace nenastala, neboť není sporu o tom, že stěžovatel je výlučným vlastníkem pozemku p. č. 550/3 v k. ú. Velká Skrovnice. Otázka výměry tohoto pozemku není řešitelná formou duplicitního zápisu vlastnického práva, jak se stěžovatel mylně domnívá.

Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že námitky uplatněné stěžovatelem v kasační stížnosti nejsou důvodné. V projednávané věci zároveň nebylo shledáno žádné pochybení krajského soudu, který se pečlivě vypořádal s uplatněnými žalobními námitkami.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítnul. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalovaného jdoucí nad rámec jeho úřední činnosti ze spisového materiálu zjištěny nebyly. Z uvedených důvodů kasační soud rozhodl, že žádnému z účastníků se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu